

Spørgsmaal mellem de forskjellige Landsdele ville blive aldeles klarede. Jeg troer ogsaa, at Rigsdagen tildeels selv er Skyld i, at der netop her er et Spørgsmaal, som maa klares. Det er et overmaade uheldigt Udtryk, der er blevet brugt: „at Coloniernes indre Anliggender skulle henhøre til Kongeriget Danmarks særlige Anliggender;“ det har netop idag givet Anledning til væsentlig Meningsforskjel blandt Mænd, der ellers forstaae at læse og skjelne, hvad der skal forstaaes ved indre Anliggender. Jeg maa tilstaae, at jeg ikke er ganske enig med min ærede Ven, Rigsdagsmanden for Maribo Amts Ade Valgfreds (Monrad) i hans Opfattelse, idet jeg troer, at man maa gaae et Skridt videre. Hvad vi ansee som særlige Anliggender for Kongeriget, maa vistnok ogsaa betragtes som indre vestindiske Anliggender. Jeg indrømmer, at der kan være grundet Tvivl i saa Henseende, men jeg kan ikke komme bort fra, at det har været den fremherskende Mening, dengang Grundlovs-Indskrænkningen blev vedtagen. Jeg troer saaledes — for at anføre et Exempel —, at, ligesom den tidligere Regjering har udtalt sin Opfattelse af Forholdet, ved at forelægge Colonialraadet en Lov om Retspleiens Ordning i Vestindien, og derved viist, at den betragtede dette Spørgsmaal som et indre vestindisk Anliggende, saaledes har Rigsdagen, ved at tage den omhandlede Bestemmelse i Grundlovs-Indskrænkningen, vedkjendt sig den Anskuelse, at Alt, hvad der vedkom Justitsvæsenet, var et indre vestindisk Anliggende. Deraf følger igjen, at den Deel af Finantsloven, der vedrører Justitsvæsenet maa blive særlig, idet der til den lovgivende Magt paa et vist Omraade maa svare en Statsbevillingsret. Ellers betyder den lovgivende Magt Intet. Det nytter ikke at indsætte Dommere, at bestemme deres Gage, naar man ikke med det Samme har Myndighed til at give dem den foreslaaede Gage. Jeg troer derfor, at det, især paa Grund af den bestaaende Meningsforskjellighed, er nødvendigt at forklare, for det Første, hvad der skal forstaaes ved Coloniernes indre Anliggender, og for det Andet, hvorledes den Finantslov, som omhandler det Fælles, kan bringes i Samklang

med den Finantslov, som vedrører det Særlige, altsaa at opstille en Bestemmelse om, hvorledes Rigsraadet og Rigsdagen kunne votere Finantslovene, uden at der opstaaer uopløselige Banskfeligheder. Det er et overordentlig vanskeligt Spørgsmaal, men jeg troer dog ikke, at Banskfelighederne ere saa store, at de jo kunne hæves; jeg troer tværtimod, at, naar man med Velvilje fra begge Sider kommer hinanden imøde, vil det være muligt at fastsætte en Norm i saa Henseende. Efter min Formenting er her ikke Tale om ubetinget at fratage den danske Rigsdag, hvad den har, men om, som den ærede Indenrigsminister sagde, ad Dverenskønstens Vej, at forklare dette Forhold, og jeg for mit Vedkommende skal meget bestemt tilraade at søge at komme til en Dverenskønst. Det er altid uheldigt, naar der opstaaer Competencestridigheder, idet de kunne fremkalde Rivninger, der helst maa søges undgaaede, og bevirke Resultater, som man nødigst vilde see. Og det troer jeg kan let blive en Følge af, at man her forkaster den foreslaaede Dverenskønst, idet de ærede Talere, der stærkest have udtalt sig mod denne Lov, derved maaskee vilde fremkalde, hvad de allermindst kunde ønske: en Afgjørelse som den af Indenrigsministeren antydede. Jeg maa derfor indstændigt tilraade, at der bliver nedsat et Udvalg, for at forklare hele den foresiggende Sag.

Grønlands Forhold er blevet paaberaabt af flere ærede Talere, og jeg maa tilstaae, at jeg heller ikke ret fatter, hvorledes Ministeriet kan betragte et Land som en Domaine. Den Maade, hvorpaa Færøerne vare stillede, da Handelen der dreves for kongelig Regning, viser, at man ingenlunde paa Grund af den Omstændighed, at Dverfuddet indflyder i Statskassen som Statsactiv, derfor skal betragte et heelt Land som en Domaine. Den særveffe Handel har nemlig ligesom den grønlandske været opført som et Statsactiv, men derfor betragtes Færøerne ikke som en Domaine, men som integrerende Deel af det egentlige Danmark, som et Biland, og som saadant troer jeg ogsaa, at Grønland efter den almin-